

AU-modellen for universitetspædagogisk udviklingsarbejde

Nogle af de centrale elementer i AUs organisering af det universitetspædagogiske udviklingsarbejde omtales kort i det følgende.

Decentrale enheder i netværkssamarbejde

AU har valgt en decentral model for universitetspædagogisk udviklingsarbejde og organiseret arbejdet i mindre udviklingsenheder på fakulteterne. *Fordelene* ved den decentrale organisering er bl.a. at udviklingsarbejdet kan knyttes tættere til fagene og deres aktuelle behov. Undervisningsopgaverne på universitetet er kolossalt forskellige, og man har med en decentral organisering understreget ønsket om at forankre udviklingsarbejdet fagdidaktisk (og man har dermed i nogen grad også kunnet imødegå en ofte udtalt bekymring ude på fagene om, at universitetspædagogik bliver for abstrakt og fjern fra undervisningshverdagen). Placeringen tæt på fakultetssekretariaterne muliggør endvidere at udviklingsarbejdet kan koordineres med fakulteternes opgaver og dagsorden. Den decentrale model er således velbegrunderet.

I et tæt samarbejde i det "murstensløse" *Universitetspædagogisk Netværk*, AU opnås samtidig et forsknings- og fagmiljø stort nok til at løse større forsknings-, undervisnings- og udviklingsopgaver som f.eks. :

- Adjunktuddannelsen i universitetspædagogik
- Institutkurser for alle medarbejdere (som f.eks. det rekvireret af Biologisk Institut oktober 2005)
- Udrednings- og udvalgsarbejdet omkring eksempelvis undervisningsportfolier,
- Implementering af udviklingskontraktens mål vedrørende kurser for 'garvede' undervisere
- To igangværende fælles forskningsprojekter

Universitetspædagogisk Netværk, AU er pt. det største samlede universitetspædagogiske forskningsmiljø i Danmark (DPU medregnet).

Forskningsbaseret indsats

Man har fra første færd i AU-modellen lagt vægt på, at det universitetspædagogiske udviklingsarbejde skulle være forskningsbaseret. Ræsonnementet har været at uden en aktiv forskningsindsats kan udviklingsarbejdet ikke i det lange løb opretholde et tilstrækkeligt højt niveau. Udviklingsarbejdet må forankres i både lokal empirisk forskning og internationale forskningsresultater og forskningslitteratur. Endvidere har det erfaringsmæssigt vist sig vanskeligt at undervise forskere uden at have forskningsmæssigt belæg for råd og vejledning. Forskere efterspørger naturligt nok forskningsmæssig evidens.

Evalueringer af andre universitetspædagogiske udviklingsenheder i Danmark underbygger ræsonnementet. Der er tilsyneladende tre ting, der skal være opfyldt, hvis udviklingsenheder skal have succes: de skal være forskningsbaserede, de skal have ledelsens fulde opbakning, og deres kurser og andre aktiviteter skal være af højeste kvalitet hver gang.

Udviklingsenhederne er følgelig i hovedsagen bemandede med folk inden for den almindelige stillingsstruktur med både ret og pligt til at forske.

Udviklingsindsats rettet mod alle karriere-trin

Tidligere rettede den universitetspædagogiske indsats sig først og fremmest mod gruppen af adjunkter. Centralt i AUs satsning står imidlertid at udvikle tilbud til alle grupper, der har deres gang på universitetet: studenter på BA/BSc, kandidatuddannelserne, studenter-instruktører, ph.d.-studerende, adjunkter, lektorer og professorer. Hvert nyt trin på karrieren medfører ansvar for nye undervisningsopgaver, ligesom undervisningsteknologien er under hastig forandring. Så med mellemrum – f.eks. når ryk op ad karrierestien giver nye opgaver - bør alle, der har deres gang på universitetet, deltage i et universitetspædagogisk kursus/projekt.